

SVETOVNONAZORSKI „APARTHEID“

FRANCI PETRIČ

Le kaj je hotel nadškof pretekli teden, ko je obiskal predsednika vlade in države v tako kratkih razmikih, so se spraševali slovenski časnikarji. Tisti z zapriseženo proticerkveno usmerjenostjo so seveda takoj videli zaroto in obiska poimenovali kar „protokolarno lobiranje“, kot da so nadškofovi obiski lahko zgolj vpludnostne narave v slogu znanih novoletnih sprejemov, ki so jih organizirali v dobi socialistične vladavine mogočniki naše revolucije, da so delali vtis, kakšna verska svoboda vlada pri nas.

Čeprav so poročila o obeh obiskih zelo skromna, ne moremo mimo dejstva, da so taka srečanja potrebna. Najprej zato, ker nadškof, naj bo to našim od predsodkov razbolelim nasprotnikom všeč ali ne, predstavlja Cerkev, ki je največji del civilne družbe v naši državi. Cerkev na Slovenskem je organizirana v več kot sedemsto župnijah, kjer se v župnijskih cerkvah ob nedeljah zbere okrog 25 odstotkov vseh katoličanov (okrog 350.000), kar še zdaleč ni majhno število. Nobena druga organizacija ali skupnost pri nas ne zbere prostovoljno enkrat tedensko toliko ljudi. Ko se torej nadškof pogovarja s predstavniki slovenske oblasti, v najmanjši meri predstavlja vsaj te.

Razlogov za pogovor pa ni malo. Slovenska država, ki se boče pred svetom postavljati z uveljavljeno demokracijo in političnimi svoboščinami, ima s Cerkvijo toliko skupnih področij dela, da je nujen dogovor o tem.

Medtem ko so že vse nekdane komunistične države Vzhodne Evrope sklenile vsaj del pogodbenih odnosov s Cerkvijo (npr. sosednja Hrvaška vse), pri nas že leto dni čakamo na mnenje ustavnega sodišča o osnovnem dokumentu, ki definira položaj katoliške Cerkve v Sloveniji. Zaradi strastnega nasprotovanja vsemu katoliškemu, ki ga vnašajo dediči totalitarizma, se pri nas mnogi pogovori sučejo še vedno v ideoloških sponah in predsodkih.

Te bo treba preseči, saj vsak pošten človek lahko uvidi, da sovraštvo ne pelje nikamor. Kar smešno je, da se politiki in različni javni delavci kar naprej zauzemajo za take in drugačne pravice različnih manjšin in „ogroženih“ skupin v naši družbi, spregledajo pa npr. pravico staršev do verske vzgoje svojih otrok.

Dejstvo je, da na Slovenskem verni starši ne morejo svobodno izbirati, ko gre za zagotavljanje verske in moralne vzgoje njihovih otrok. Naša ideološko usmerjena šola tega ne omogoča. Verni starši, ki so tudi sicer davkoplačevalci, morajo svoje otroke pošiljati posebej k verouku, ki posreduje vrednote, iz katerih živijo tudi sami, ker jim v šolskih prostorih to ni dovoljeno. Tisti, ki pa imajo posebno srečo, da pošiljajo otroke na štiri katoliške gimnazije, morajo to dodatno plačevati in niso enakovredni onim, ki svoje otroke pošiljajo na državne (ateistične) šole.

Pri nas je ateizem, na katerega se državna šola sklicuje, antiteizem, ki je ostanek komunizma. Cerkev je večkrat, posebno še po plenarnem zboru, skušala državi ponuditi roko in preseči netoleranco. Tudi na ta način, da bi državna oblast priznala dosedanja verouk, ki ga poučujemo po župniščih, kot obvezni izbirni predmet in bi bili s tem otroci vsaj malo razbremenjeni pritiska. Pa nič! V imenu „ideološke nevtiralnosti“ (ki jo je poslanec Drobnič posrečeno imenoval *apartheid*) se še naprej ustvarja nestrpnost do verujočih. Otroci pa morajo v marsikaterem kraju pri nas vstajati zgodaj zjutraj, da pridejo pred šolskim poukom k verouku, ali pa takoj iz šole teči k verouku, da lahko še pravi čas ujamejo npr. šolski autobus. „Autonomija šolskega prostora“ je pri nas postala cedilo, skozi katerega gre lahko vse drugo, le katoliško ne! Verouk za tiste, ki mu nasprotujejo, pomeni večjo grožnjo kot vse nasilje, zaradi katerega morajo na naših šolah imeti varnostnike.

Razmere kličejo po dogovorih in kdor jim nasprotuje ali vedno znova sumniči v iskrenost sogovornika, noče razpravljati k umirjenemu in ustvarjalnemu ozračju v naši družbi.

Družina, 14. februarja

Konec „Jugoslavije“

Skoraj enajstletna ZR Jugoslavija je mrtva, rodila se je državna skupnost Srbija in Črna gora. Toda njen rojstni list bodo sestavili, šele ko bodo poslanci srbske, črnogorske in zvezne skupščine čez deset dni izvolili 126 delegatov v novo srbsko-črnogorsko skupščino, ta pa bo izvolila predsednika in podpredsednika države. Vodila bosta tudi vlado, petčlanski ministrski svet za zunanje zadeve, obrambo, notranje in zunanje gospodarske odnose pa nacionalno in manjšinsko politiko.

Rojstvu Srbije in Črne gore, kakor se bo uradno imenovala nova državna skupnost, so v prostorih zveznega parlamenta nazdravili vsi podpisniki beograjskega sporazuma - razen visokega predstavnika Evropske zveze za skupno varnostno in zunanjo politiko Javierja Solane - in člani diplomatskega zbora. Prišel je tudi zadnji predsednik ZRJ Vojislav Koštunica, ki zakonu za izvedbo ustavne listine očita, da razbija skupno državo. Koštunica jo bo še vodil do konstituiranja držav-

ne skupnosti, nato pa se bo posvetil pisanju nove srbske ustave in pripravi na parlamentarne in nemara srbske predsedniške volitve, ki jih bo razpisala predsednica srbske skupščine Nataša Mišić.

Sprejemanje ustavne listine in zakona za njeno izvedbo v jugoslovanskem parlamentu, zlasti v njegovem spodnjem domu, ni šlo gladko.

Spet je bilo polno zgodb o svetli Jugoslaviji, ki da sta jo pravzaprav razbili Slovenija in Hrvaška, predvsem zadnji predsednik jugoslovanskega predsedstva Stjepan Mesić. Prav tako poslanci niso mogli mimo pomembne vloge Miloševića, ki je po krvavem razpadu SFRJ z zadnjo jugoslovansko federacijo poskušal rešiti Jugoslavijo, v resnici pa Srboslavijo.

Po ustanovitvi nove državne tvorbe bo treba še marsikaj narediti. Izbrati bo treba državno himno, zastavo in grb, najbolj prepoznavna znamenja vsake države, a to so bolj prijetne med neprijetnimi nalogami, ki jih je prineslo nasledstvo ZR Jugoslavije.

Na notranjem gospodarskem in političnem področju prihaja čas usklajevanja dosedanje samostojne črnogorske gospodarske, carinske in denarne politike s srbsko in nasprotno. Za zdaj je mogoče reči, da je stara država umrla, nova pa se šele kobaca v zibki. Trajalo bo kakšen mesec, da bodo poslanci treh skupščin izvolili poslance nove srbsko-črnogorske skupščine, ti pa bodo nato izvolili novo vodstvo pa izvršilno in pravosodno oblast državne skupnosti.

Tik pred sprejetjem ustavnih dokumentov za oblikovanje nove državne skupnosti Srbije in Črne gore je v Prištini že pripravljen dokument za „zgodovinski dan Kosova“. Dvainštideset poslancev kosovskega parlamenta je dalo pobudo za izdelavo in sprejem resolucije, s katero bo „južna srbska pokrajina“ razglašena za neodvisno državo. Kakor je napovedano, se bo to zgodilo 13. februarja, ko bo izredno zasedanje pokrajinskega parlamenta.

Po Delu

VLADA NAJ ZAČNE S KAMPANJO

V Novi Sloveniji smo veseli, da je zmagal razum in so se končno končala pogajanja med opozicijo in koalicijo glede ustavnih sprememb. Tako se bomo sedaj lahko skupaj posvetili nacionalnemu projektu vstopa Slovenije v EZ in NATO.

Veseli smo, da smo skupaj s Socialdemokratsko stranko Slovenije uspeli prepričati vladajočo koalicijo, katere spremembe ustave RS so nujne. Tako smo po sklepu Ustavne komisije na izredni seji državnega zbora sprejeli, da se ustavne spremembe začnejo. Izid obeh referendumov za NATO in EZ bo tako zavezujoč, če zanj glasuje več-

na volilcev, ki so veljavno glasovali. Koalicija Slovenija je dosegla tudi, da se neveljavni glasovni ne štejejo proti ampak se izločijo kot neveljavni.

Nesoglasij glede sprememb Ustave je tako po nekajmesečnem dogovarjanju in pregovarjanju konec. Sedaj ko je vsem jasno, kako bomo referendum izvajali, poslanci Nove Slovenije pozivamo vlado, da čimprej pripravi projekt kampanje za vstop v EZ in Nato in v projekt poveže vse parlamentarne in tudi neparlamentarne stranke ter civilne institucije. Časa ni veliko, zato pa ga moramo maksimalno izkoristiti.

Pripravljeni na podpis pristop k EZ

Slovenska vlada je prižgala zeleno luč za podpis pristopne pogodbe z EU 16. aprila letos v Atenah. Na končno besedilo dokumenta, ki ga je od EU prejela v ponedeljek, vlada namreč ni imela vsebinskih pripomb in je tako slovensko diplomatsko misijo pri EU pooblastila, naj grško predsedstvo unije obvesti, da se Slovenija s pogodbo strinja. Sicer ob upoštevanju, da bo besedilo še predmet pravopisnih in redakcijskih popravkov. Zeleno luč je slovenska vlada prižgala na podlagi angleške verzije dokumenta, prevodi v vse ostale jezike, vključno s slovenskim, pa bodo po pričakovanjih pripravljeni v prihodnjih tednih oziroma do konca marca.

Rode na obisku

Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode je obiskal predsednika države dr. Janeza Drnovška. To je bili njuno prvo srečanje po izvolitvi Drnovška za predsednika Slovenije. Rode mu je čestital in izrazil prepričanje, da se bo sodelovanje med Cerkvijo in državo še naprej dobro razvijalo. Med odprtimi vprašanji je Rode izpostavil skrb zaradi nezadostne zagotovitve duhovne oskrbe v zaporih in izrazil željo po hitrem dokončanju denacionalizacijskih postopkov. Sogovornika sta se tudi dogovorila, da bo predsednik Drnovšek ob obletnici ustanovitve slovenske škofovske konference pripravil sprejem za slovenske škofo. (Glej sliko

zgoraj)

Dr. Franc Rode je obiskal še predsednika vlade Antona Ropa. Tudi onadva sta se sestala prvič po volitvah. Rode je seznanil Ropa z nekaterimi aktualnimi vprašanji, s katerimi se sooča Cerkev pri svojem delovanju. Posebej sta se pogovorila o sporazumu med Slovenijo in Svetim sedežem o pravnih vprašanjih, ki je bil podpisan konec leta 2001. Premier je povedal, da vlada čaka na mnenje ustavnega sodišča o skladnosti sporazuma z ustavo, in izrazil upanje, da bo ta kmali znana.

GLEJ...

SEZNAM PRIČEVALCEV
ZA VERO 2

NOVICI IZ MENDOZE 3

PISMO IZ POČITNIŠKE
KOLONIJE V KORDOBI 3

SEMINAR ZA UČITELJE 4

MARTIN STREL PRIHAJA 6

Seznam pričevalcev za vero

Priporočilo, naj Cerkev sestavi seznam pričevalcev za vero, je dal Janez Pavel II v jubilejnim letu 2000. Seznam ljudi, ki so v 20. stoletju pretrpeli mučeniško smrt zaradi vere, naj bi bil zgled ali popotnica ljudem v novem tisočletju.

V vsaki posamezni škofiji so zbirali imena takih oseb in jih preverjali. Nekatera imena so izbrali v vodstvu Cerkev, druga so dali ljudje sami.

Seznam je ob predstavitvi v Kočevskem Rogu obsegal 200 imen in se je kasneje še povečal. Iz Slovenije so v Rim tako poslali 216 imen, iz celotnega sveta pa je prišlo nad 7000 imen.

Sčasoma je pa dozorela misel, da bi za ljudi, za katere je izpričano mučeništvo, začeli uradni cerkveni postopek za razglasitev za mučence. V Sloveniji naj bi jih razglasili v

„paketu“, kar pomeni, da bi jih obravnavali skupaj v enem postopku. Sklep o začetku takega postopka je sprejela škofovska konferenca.

Tako so bila v posameznih škofijah organizirane nove komisije. Iz seznama pričevalcev za vero so izbrali osebe, za katere je bilo mogoče predvideti, da bi se zanje lahko pričel uradni postopek za priznanje mučeništva in ga tudi uspešno zaključil.

V ta seznam pa niso vključene osebe, za katere se je že v škofijah pričel postopek kot na primer Anton Vovk, Lojze Grozde ali Danijel Halas.

V vsaki škofiji so tako s seznama pričevalcev za vero izbrali: v ljubljanski nadškofiji 25, v mariborski 9 in v koprski škofiji 11.

Večinoma gre za ljudi, ki so umrli med drugo svetovno vojno in revolu-

cijo, nekateri tudi po njej. Zadnja nasilna smrt zaradi vere v Sloveniji je bila leta 1951. Najstarejši med njimi je Lambert Ehrlich.

V vsaki škofiji bo delovalo posebno sodišče, ki bo skrbelo, da po postopek poteka po predpisih in kanonskem pravu. Pot do priznanja mučeništva ureja poseben papežev dekret iz leta 1983. V mariborski škofiji so že imenovali tako sodišče, v ljubljanski in koprski pa ga bodo čimprej.

Po ustanovitvi sodišč bo vsaka škofija pričela s sodnim postopkom, ki vključuje zbiranje pisnega gradiva, rojstne in krstne liste, in glavno pričevanje oseb, ki bi lahko potrdile mučeništvo.

Ko bodo ti postopki končani, bodo vse tri škofije te postopke združili v enega, ki ga bo povzel Rim.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Komaj dobra dva meseca manjkata do predsedniških volitev. Zato je res sreča, da se počasi jasni na obzorju in bodo državljani vsaj točno vedeli, kdo bodo kandidati. To pa seveda ne pomeni, da bodo vedeli, koga naj volijo.

Sodna odločba. Kot smo napovedali, je sodnica Servini de Cubría potrdila sklep peronistične konvencije, da lahko v imenu stranke nastopijo vsi trije kandidati. Pogoj je, da se predstavijo v sklopu kake volilne povezave, kar pa je v Argentini zelo enostavno, saj raznih strank in stranic kar mrgoli. Odločitev je logična in tudi Menem, ki je ves čas vlagal sodne pritožbe, je to pot sprejel sklep, ker bi vsako zavlačevanje povzročilo, da do volitev v določenem roku ne bi prišlo. Ni pa še jasno, kako bo s strankinimi simboli: grbom, slikami Perona in Evite in drugim gradivom. Zelo verjetno je, da jih to pot ne bo nihče uporabljal.

Povezave. Vsi iščejo čim večjo zaslombo in pripravljajo volilni nastop. V tem prednjači guverner iz San Luisa, Rodríguez Saá, ki je bil že prej pripravljen nastopiti samostojno v sklopu svoje povezave, kjer sodeluje kar nekaj stranic in tudi odcepki radikalizma z bivšim županom iz San Isidra Possejem kot podpredsedniškim kandidatom. Prav tako je Duhalde pripravil Kirchnerju udobno zavetišče v sklopu formacije, ki bo gotovo vsebovala besedo „obnova“. Menem pa s svoje strani napoveduje ime Ljudska stranka, če mu sodišče ne bi dovolilo uporabiti besede „peronistična“.

Ankete. Tudi kar se tiče anket, postaja položaj bolj jasn. Kot je bilo pričakovati, se v marsikaterih primerih Kirchner povzpne na prvo mesto; sledi mu Rodríguez Saá in za njim Menem. Pri drugih anketah je vrstni red obraten, a večina postavlja na prva tri mesta tri peronistične kandidate. Seveda so procenti kaj nizki. Nihče od njih tudi v najboljšem primeru ne doseže 20 odstotkov. V nekaterih anketah se peronističnim kandidatom bliža predstavica levica Elisa Carrió. Zanimiv pa je zadnje čase porast, ki ga v anketah doživlja López Murphy. Bivši kratkodnevni gospodarski minister s svojo stranko izredno napreduje. Čeprav izhaja iz radikalizma, ki ga smatramo za levico, močno zastopa argentinsko sredino, a ga večina časopisja označuje za predstavnika desnice. Od bornih 3% v prvih anketah sedaj dosega že 9% in nenehno napreduje. Vendar tako njemu kot Elisi manjka potrebne strukture in tudi prepotrebna denarna sredstva.

Napovedi. Čeprav so možne razne variante, saj stalno trdimo, da je v Argentini „vse mogoče“, je opazovalcem popolnoma jasno, da bo na teh volitvah potrebna druga runda. Če bi peronizem nastopil enotno, bi zmagal takoj; ko pa si trije kandidati delijo precej podoben kos volilne torte, je skoraj nemogoče, da bi kateri izmed njih dosegel cilj v prvi rundi, kljub zelo ugodni argentinski volilni zakonodaji. Zelo verjetno je tudi (razen če pride do kakšnega čudeža), da se bosta v drugi rundi spopadla dva peronistična kandidata. Menem in Kirchner? Morda. V tem primeru pa je Menemova usoda zapečaten, ker zelo resne ankete govorijo, da je kar 70% volilcev odločenih, da ga ne bodo volili. Argentinci ne vedo, koga bodo volili, a jasno vedo, koga ne bodo volili.

Socialni zapleti. Politično premirje pa nikakor ne pomeni socialnega miru. Vlada je delno popustila v zadevi piketerov in jim obljubila več podpore. Takoj pa se je pokazalo, da to protestno gibanje še daleč ni enotno. Atomizacija vedno bolj prihaja do izraza in seje nadaljnji kaos. Se je pa položaj le nekoliko izboljšal, ker so večinske skupine sklenile, da ne bodo več blokirale cest in mostov in tudi drugi predvidevajo protest z omejenim dopustom prostega dostopa v mesto. V javnosti vedno bolj prihaja do izraza zavest, da je socialna pomoč sicer potrebna, a način raznih planov brez nikakih protiuslug, ki ga je razpasla sedanja vlada, daje potuho lenobi in političnemu izkoriščanju.

Narobe svet. Se še spominjate, kako smo se tresli, ko je dolar tako nevzdržno rastel. Sedaj se ves svet trese, ker pada. Dejansko nikogar ne zanima realna cena dolarja. Industriji in poljedelci, ki so zavezani izvozu, zahtevajo, naj država zagotovi visok tečaj. Isti cilj ima davčna uprava, ki prejema fondne od izvoza. Normalnega človeka pa ne skrbi, če dolar pada. Ko je dolar skočil na skoraj 4 pese, so odločili cene. Sedaj, ko se suče okoli 3 pesov, se te cene ne premaknejo. Nikomur ne pade v glavo, da bi jih prilil novemu deviznemu tečaju.

Države ni. Bolje povedano, ni državne kontrole nad važnimi področji javnega življenja. Zadnje dni je prava gonja glede železnice, češ v kako slabem stanju se nahajajo. A to ni novost; to milijoni vsak dan doživljajo na lastni koži. Država ni tega vedela prej? In ne le železnice: elektrika, plin, voda, telefon... Morda stanje ni tako kritično kot v primeru železnice, a ne primanjkuje problemov in zlasti izkoriščanja privatiziranih podjetij ubogih uporabnikov. Nova vlada, ko bo nastopila, bo morala dokazati, da je država v službi družbe in ne obratno.

Koristi od vstopa v EZ in NATO

V Sloveniji se čedalje bolj razplamtevajo polemike o tem, ali naj tudi slovenska država vstopi ob največji in najpomembnejši integraciji našega časa, v Evropsko zvezo in vojaško-politično organizacijo NATO. Pri tem je značilno, da pri nasprotnikih vstopa prevladujejo čustva, ki pa izhajajo tudi iz novega vala protiamerikanizma. Proti vključitvi v omenjeno politično-vojaško skupnost nastopa štirinajst združenj oz. gibanj iz t.i. civilne družbe v Sloveniji. Značilno je, da to niso prave organizacije civilne družbe, saj te slovenske financira država iz svojega proračuna, kar ni združljivo s pojmom civilne družbe, kakor jo pojmujejo na Zahodu.

Mnoge je strah pred novim, boje se opustiti tisto, kar je bilo preizkušeno in velja v Sloveniji, ljudje pa se praviloma bojimo negotovosti glede prihodnosti. Pri tem pa je treba upoštevati da t.i. navadna javnost še ni dobro seznanjena s tem, kaj NATO sploh je in zakaj bi bilo za Slovenijo pomembno in koristno, da se vanj vključi. V pripravah za referendum bo vladni urad za informiranje v prihodnjih dneh pričel z informativno kampanjo. Sodelovali bodo tiskani in elektronski mediji in druga javna občila.

Še pred začetkom je državni sekretar na ministrstvu za zunanje zadeve demantiral trditve, da bo Slovenija morala plačevati velike deleže v letne proračune vojaško-politične integracije. Vsota bo verjetno okrog 5 milijonov dolarjev letno, to je manj kot 0,5 % celotnega proračuna NATO.

O primernosti vstopa Slovenije v NATO je na srečanju članov Lions kluba v Domžalah govoril tudi veleposlanik ZDA v Sloveniji, Johnny Young. Na vprašanje, ali bi ZDA

v primeru, da referendum o vstopu v NATO ne bi uspel, Slovenijo imele za resno partnerko, je odvrnil: „Partnerstvo bi se sicer nadaljevalo, vendar če te ni poleg, ko se sprejemajo pomembne odločitve, potem ta odnos ni enak.“

V polemikah tudi prihaja do opredeljevanja o tem, katera povezava je pomembnejša za Slovenijo, EZ ali NATO. Privrženci menijo, da gre pri tem za dve strani iste medalje. EZ in zveza NATO sta bolj povezana, kot se zdi. NATO je dejansko obrambna sila Zveze in zato bi morala razumeti, da gre za skupen pomemben zgodovinski projekt.

V Sloveniji si tudi ne moremo privoščiti dvoličnosti. Ko nam gre dobro, bi bili radi sami in brezbrizni do mednarodnega okolja, problemov mednarodne skupnosti in njenih prizadevanj. Kadar pa nas zajamejo težave ali nastopijo krize, takrat pa bi bil NATO sprejemljiv. Slovenska javnost se sicer zaskrbljeno sprašuje, kaj vse bo morala Slovenija kot članica NATO vojaško sodelovati. Vendar se tako sprašujejo tudi v javnosti drugih držav. Potrebno bi se bilo tako pošteno vprašati, zakaj pa bi, denimo, norveški, danski, portugalski ali pa ameriški vojaki umirali zaradi interesov Slovenije.

Publicist Viktor Blažič v Novi reviji pravi:

„Pri nas v Sloveniji se v resnici lahko sprašujemo, ali ne bi Italija ob razpadu Jugoslavije leta 1991 preprosto, po običaju, z vojaškim posegom zasedla tisti del našega ozemlja, ki ga je že okupirala ob razpadu Avstro-Ogrske leta 1918, a ga je morala leta 1947 po mirovni pogodbi vrniti tedanji Jugoslaviji - če ne bi bilo na kraju samem dobrohotno pokroviteljske navzočnosti sil NATO, katerega članica je sicer tudi Italija.“

Marjan Drobež

Okrajšano iz Novega glasu, Trst-Gorica

Slovenščina v tržaški Rižarni

IVO JEVIKAR

Zadnje tedne je v Trstu tema dneva odnos italijanskih desnosredinskih oblasti do javne rabe slovenskega jezika. Vprašanje se je zaostri, da so se polemike kar zaiskrile, ob dnevu spomina v Rižarni in zaradi udeležbe novofašističnega poslanca Menie, ki je med drugim v mestni vladi odgovoren za kulturo, na proslavi slovenskega gledališča.

Dan spomina na holokavst (obletnica osvoboditve taborišča Auschwitz 27. januarja) je Italija uvedla z zakonom leta 2000. Ob njegovem lanskanju prvem obhajanju je v Trstu prišlo do hudih zapletov. Za kraj osrednje proslave je bila določena Rižarna. V njej so imeli nacisti taborišče, ki je, edino na sedanjem italijanskem državnem ozemlju, imelo krematorij.

Skozi njegov dimnik je šlo neugotovljeno število žrtev, vsekakor več tisoč.

Za Jude je bila Rižarna predvsem zbirno taborišče, iz katerega so jih pošiljali v uničevalna taborišča. Za slovenske, hrvaške in italijanske partizane ter politične zapornike, za prebivalce slovenskih in hrvaških vasi ob cesti Trst-Reka ter na Krasu, ki so

postale žrtve brezobzirnega „čiščenja“ in maščevalnih pohodov, za nekatere slovenske probritanske odporne, za posamezne umsko ali fizično bolne Jude, a tudi za številne naključne žrtve pa je bila Rižarna uničevalno taborišče.

Zaradi pretežno slovenskih in hrvaških žrtev in zaradi tega, ker stoji Rižarna na narodnostno mešanem območju, se na vseh uradnih povojnih slovesnostih v Rižarni sliši tudi slovenska beseda. Lani so jo za dan spomina občinske oblasti skušale uitišati, vendar jim ni uspelo. Letos so poskus ponovile. Zaradi slovesnosti trenutka naj bi nastopil en sam govornik, župan Dipiazza (iz gibanja Naprej, Italija), in to le v italijanski.

In spet protesti ter zahteve. Do konca ni bilo jasno, kako bo. Med slovesnostjo pa je župan presenetil, ker je dal svoj govor sproti prevajati v slovenščino.

Pri tem ni odveč spomniti, da za spoštljivo rabo slovenščine dosledno skrbi Cerkev, saj so molitve in nagovori, ki jih v Rižarni prebere tržaški škof ali njegov namestnik, vedno v italijanski in slovenščini.

Poteza župana Dipiazza je razkačila poslanca Menio, ki je na

tiskovni konferenci ozmerjal koalicijskega partnerja ter zamrznil sodelovanje svoje stranke v mestni vladi. Afera je odmevala tudi v vsedržavni politiki in tisku ter v diplomatskih krogih.

Na slovesnosti v Kulturnem domu ob stoletnici slovenskega gledališkega dela v Trstu pa je 5. februarja za presenečenje poskrbel Menia. Prvič v življenju je stopil v slovensko gledališče in tri ure v prvi vrsti sledil sporedu. Polemike so zdaj zajele Slovence, ki so različno gledali na gostoljubnost do notoričnega nasprotnika manjšinskih pravic.

Dipiazza in Menia sta se z vidnimi predstavniki svojih strank 5. februarja srečala v Rimu - in se pobotala. Oba sta se izrekla „proti uvajanju dvojezičnosti“ v tržaško občino. Je šlo v Rižarni in Kulturnem domu le za epizodi?

Družina, 15. februarja

PEVEC, IGRALEC, POET

Pri Založbi Goga, ki jo je ustanovilo Društvo novomeških študentov, so izdali prvo samostojno pesniško zbirko Vlada Kreslina z naslovom Vriskanje in jok.

SLOVENCI V ARGENTINI

Nepozabno srečanje
v Cottolengo in k Mariji
v Schoenstadt

Tretji letnik Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka je 10. novembra 2002 obiskal Pequeño Cottolengo, ustanovo Don Orione v Claypole, in Marijino Svetišče Schoenstadt v Florencia Varela.

Za to pobudo in uresničenje tega - sta nas navdušila Mirjam Oblak in Franci Cukjati, ki sta poskrbela za spremstvo, prevoz in za celodnevni program obiska in romanja.

S skupnim avtobusom smo se odpeljali izpred Našega doma San Justo. Nas je bilo kar 29 in poleg omenjenih voditeljev so nas tudi spremljali novinar in pisatelj prof. Christian Viña, Lučka Oblak, Damijan Ahlin in prof. Kristjan Vivod.

Med potjo smo prepevali in molili. Voditelji so nam podarili rožni venec, ročno delo prizadetih.

Ko smo dospeli do prvega cilja, v Pequeño Cottolengo, smo si ogledali veliko in lepo cerkev, z relikvijami Don Oriona, nato smo se zbrali okoli oltarja in se udeležili slovenske svete maše. Kmalu je prišel čas zaželenega kosila, okrepčali smo se in potem se malo razvedrili ob pripravljenih igrah pod vodstvom prof. Kristjana Vivoda.

Nadaljevali smo z obiski bolnikov, ki živijo v tem malem Cottolengu. Spoznali smo njihov dom, se ustavili pri bolnikih, zanimali za njihove težave in bolezni. Navdušeni pevci smo s petjem in ob spremstvu kitar razveselili vsak paviljon. Izročili smo jim tudi perilo, čevlje, šolske potrebščine ter razna čistila in živila, za kar so nam bili izredno hvaležni. Težko a srečni in polni doživetij smo se morali kar kmalu posloviti, čas nas je priganjal.

Napotili smo se v Marijino svetišče v Schoenstadt in tam preživeli popoldne ob sprehodu, molitvi, petju in skupinski dejavnosti. Redovnica nam je razkazala cerkev in nam povedala o zanimivosti tega svetišča, prav tako nas je peljala v spodnje prostore pod veliko cerkvijo in predvajala film o življenju brata Kantenicha, ustanovitelja tega reda.

Po molitvi smo se zbrali v romarski jedilnici, kjer nam je novinar Christian Viña predaval in se z nami tudi razgovarjal o vplivu televizije in interneta na mladostnike. V spomin na to srečanje nam je podaril eno izmed svojih knjig.

Ob koncu smo se s pesmijo in molitvijo počastili našo

O SLOVENSKI
PRISOTNOSTI

Povsod srečaš Slovenca, pravimo. Manjkrat pa se zgodi, da najdeš v argentinskem okolju slovensko besedo.

Tako se nam je zgodilo, ko smo v poletnem počitniškem dopoldnevu v Moronu stopili na vlak in se podali na Once. Beseda gor, beseda dol, pa se oko ustavi na spodnjem delu vrat, počekanih in popisanih, a z jasnimi slovenskim stavkom. Srce ti kar poskoči od veselega presenečenja - pa le do takrat, ko prebereš napisano.

V pravilni slovenščini je bilo brati: Kaj pa gledaš, k...a?

Potem pa še podpis: RAST XXXII

Po prvih trenutkih iznenadenja se začno poditi po glavi vsakovrstne in neskončne ideje, ki bi razložile, komu so namenjene besede, razlog zanje, itd. itd. Tole pisanje bi se lahko razvilo v esej, (a naš tednik ni temu namenjen), v kritiko (pa je dosti važnejših novic) ali v poučen članek (ki pa verjetno ne bi imel

kakega pozitivnega učinka). Torej le kratka novica s pozitivnim poudarkom nad pravilno sestavljenim stavkom, pravilno postavljeno vejico in končnim vprašajem, kar pomeni, da jim je srednješolski tečaj uspešno posredoval znanje slovnice. Tudi to, da se je pisec/so se pisci podpisali in se niso skrili v anonimnost množice, mase, je treba pohvaliti. O tistem, da pisanje po skupni lastnini ni ne ehološko ne estetsko, pa ne bom pisal, saj je bob ob steno.

Toliko le v zapis novega dokaza - sicer ne ravno vzpodbudnega - o slovenski prisotnosti v argentinskem svetu.

Potnik

PS: Kot doprinos k splošni kulturi podpisanih in v dopolnilo tega, kar se učijo na tečaju, naj pripomnim, da bi morala v zadnji besedi pravilno biti napisana črka „b“. Je to morda že eden izmed vplivov španščine na slovenski jezik?

nebeško Mater ter ji izročili vse naše želje in prošnje, pa tudi našo zahvalo.

Notranje obogatene s tolikimi doživetji in globlje priateljsko povezani med seboj smo se vrnili na naše domove. Današnji dan nam je pustil globok čut do trpečih, obenem pa zavest sreče in zahvale Bogu za dar življenja, zdravja in toliko dobrega, ki dan za dnem prejmemo iz Njegovih in Marijinih ljubečih rok.

Sonja Poglajen

Pozdravi iz Cordobe

Slovenska šolska počitniška kolonija, ki se je kot vsa leta mudila dva tedna v Hanželičevem domu pri Capilli del Monte v kordobskih gorah, je uredništvu Svobodne Slovenije poslala pozdravno pismo:

Spoštovani gospod urednik.

Prejmite pozdrave iz Cordobe. Tu otrokom pod nadzorstvom voditeljev in v naravi lepo potekajo počitnice.

Letos smo se zanimali za zgodovino tega kraja, kapelice in mlina. V družbi prijateljev in v naravi nam dan zelo hitro mine, ponoči se pa večkrat ozremo v lepo zvezdno nebo in smo hvaležni staršem in vsem, ki so nam omogočili take lepe počitnice.

Malovrh Cecilija Marija, Malovrh Gabrijela, Malovrh Anim, Malovrh Tatjana, Belič Nevenka, Belič Klavdija, Groznik Tatjana, Kržišnik Cecilija, Kržišnik Natalija, Hren Romina Elizabeta, Marinčič Lučka, Leber Štefanija, Ribnikar Dafne, Zakrajšek Agustina, Qualizza Nataša, Podražaj Kati, Santana Smersu Camila, Fantini Marjana, Ayerbe Rant Saši, Ayerbe Lučka, Novak Karina Veronika, Klemen Tatjana, Oblak Katja, Oblak Luciana, Selan Viktorija, Marušič Tatjana, Omahna Mikaela, Maček Daniela Majda, Vester Karolina, Jerman Natalija, Seljak Maria Luciana, Seljak Cintia, Grohar Cecilija.

Godec Milan, Malovrh Marko, Malovrh Boris, Malovrh Peter, Malovrh Maksi, Kržišnik Marjan, Leber Tomaž, Radoš Kristjan, Uštar Martin Ivan, Zakrajšek Marjan, Oblak Tonči, Podražaj Toni, Kokalj Gabrijel, Golob Ivan, Grohar Danijel, Draksler Tomaž, Medvešek Marko, Štrubelj Lucias, Jelenc Gabriel, Falduto Martin Ivan, Falduto Damian Frank, Ahčin Alejandro, Jerman Franci, Klemenčič Tomaž, Lenarčič Andrej, Puntar Aleks Damijan, Jerman Pavli, Maček Tomas Ivan, Oblak Erik, Grohar Niko.

PARFUMIRANE ZNAMKE

Pošta Slovenije je izdala nove priložnostne znamke. Nova serija bo imela motive narodnih noš in bo na željo zbiralcev nadomestila serijo Maske, katere Pošta izdaja že od leta 1995. Prva znamka iz nove serije bo prikazovala nošo iz slovenske Istre. Pošta Slovenije bo izdala še serijo znamk znamenitih osebnosti, na

katerih bosta botanik Alfonso Paulin in Avgustin Ferdinand Hallerstein. Prvi je znan po herbarijski zbirki Posušena kranjska flora, drugi pa je astronom, ki je dolga leta živel na Kitajskem. Znamka za valentinovo bo letos nekaj posebnega, saj bo natisnjena v obliki srca, odišavljena pa bo z vonjem vrtnice.

PRIREDITVE V MENDOZI

POČASTITEV BREZMADEŽNE

Mendoški pevski zbor se je rodil kot cerkveni pevski zbor. V prvih desetletjih, danes že več kot polstoletnega obstoja je bila zborova prvenstvena naloga redno sodelovanje pri našem bogoslužju. Slovensko bogoslužje je bila brez dvoma hrbtenica našega skupnostnega življenja, pevski zbor pa je bil pri bogoslužju bistveno važen dejavnik za ustvariti primerno vzdušje, da je bila liturgija izrazito slovenska in priložnostno slovesna, kadar se je to spodobilo. Na ta način je bila Sveta noč skoro taka kot doma, če smo le spregledali vremensko razliko letnega časa. Po koncilu so se stvari nekoliko spremenile in sedaj vsi verniki skupno sodelujemo pri obredih, tudi s petjem, zato pevski zbor ni več tako nujno potreben protagonist pri bogoslužju, razen na velike slovesnosti.

Tudi pevci so se obnovili, prišli so novi, mlajši. Sploh danes zbor nima več nobene člane začetne sestave. Samo nekateri redki sedanji pevci so bili otroci, pač pa že rojeni, ko je zbor začel svoje življenje. Vendar zgleda, da sta se kljub vsem spremembam v srcih današnjih pevcev ohranila poklic in zavest poslanstva, ki so ju imeli v prvotnem pevskem zboru. Te vrednote in čutenje so izkazali, ko so nas na praznik Brezmadežne in njej na čast, razveselili s koncertom lepih slovenskih Marijinih pesmi. Nastop je bil na dan Marijinega bremadežnega spočetja, po slovesni sveti maši, pri kateri je pevski zbor tudi sodeloval.

Venec Marijinih sedemdesetih skladb: Jerebova „Že pada mrak v dolino“, Ignacija Hladnika „Večerni zvon“ in

Alojzija Mava „Brezmadežna, Pomoč kristjanov“. Dalje so zapeli Engelhartovo „Dajte mi zlatih strun“, pri kateri je sopran solo imela Marija Fink Grintalova. Sledil je Vodopivčev Ave Marija za moški zbor. Pri Mavovi „Mati moja venec pletem“ je pevovala za izvirni sopranski solo določil tenorista Nestija Bajda. Končno pa so še izvedli Stanka Premrla „Mati dobrega sveta“. Oba solista sta hvalevredno izpolnila svojo nalogo. Zbor dobro zveni in je lepo uravnotežen. Program je bil očitno temeljito in natančno predelan. Treba je še omeniti, da je dirigent prof. Bosquet, sicer Mendošan, izredno dobro in pristno zajel pravo vzdušje slovenskega cerkvenega petja. Prireditve je brez dvoma razveselila in zadovoljila našo versko srenjo. Mnogi so navdušeno pohvalili zamisel, ker je ta izpolnila kar so že nekaj let na tistem želeli. Pričakujemo, da se bodo taki nastopi še ponovili.

DESETI BRAT

Oktet Deseti brat iz Ljubljane, ki ga umetniško vodi Jože Kores, je svojo kratko turnejo v Argentini začel pravzaprav v Santiagu v Čilu, kamor so prileteli 26. decembra. Z avtom pa so naslednji dan prekoračili Ande in dospeli v Mendoza. Na poti so se ustavili v Puente del Inca, na pokopališču ponesečenih gornikov na Aconcagui ter zapeli v spomin č. g. Jožetu Kastelicu.

Društveni kulturni referent, arhitekt Božidar Bajuk je predstavil in pozdravil oktet Deseti brat, pred koncertom v soboto 28. decembra zvečer v slovenskem Domu

v Mendози, takole: „Nocoj nas obiskuje oktet Deseti brat iz Ljubljane. Deseti brat je izviren proizvod domišljije slovenskega ljudstva. Rodil se je kot lepa sanja iz težkih življenjskih pogojev in iz stoletja trajajoče podrejenosti slovenskega kmeta.“

„Kadar je mati rodila drugega za drugim deset sinov, so menili, da se je z desetim bratom rodil kmetu apostol, ki se oblači v raztrgano obleko in živi beraško življenje ter deli po svetu blagoslov, ljubezen in veselje. Časi so se spremenili. Danes Deseti brat ni oblečen v raztrgano obleko, vendar se njegovo poslanstvo ni spremenilo. Deseti brat, apostol iz domovine je nocoj med nami in nam prinaša slovensko pesem, veselje in blagoslov. Slovenska pesem spada med tiste vrednote, ki imajo svoje središče v srcu. Srce jih čuti, jih doživlja in hrani. Slovenska pesem se presaja iz srca v srce.“

„Deseti brat ima srce za slovensko pesem in Deseti brat se tudi zaveda, da so slovenska srca raztresena po vsem svetu in tudi po Argentini, zato so se fantje odločili prinesiti slovensko pesem v veliki Buenos Aires, v Bariloche in tudi k nam v Mendoza. Dobrodošli med nami. Tu smo mendoški Slovenci, naša srca so odprta za vaše izročilo, lepo slovensko petje.“

Deseti brat ima še posebno povezavo z našo skupnostjo, ker so bili oni prvi in do danes še edini v Sloveniji, ki so izdali zgoščenko Še bomo peli, iz zbirke slovenskih narodnih pesmi, ki jih je zbral in priredil v prvih desetletjih prejšnjega stoletja ravn. Marko Bajuk in ki jih je pod istim naslovom, izdala leta 1989 v Buenos Airesu Slovenska kulturna akcija.

Nato je goste pozdravila mendoška pevska družina, namreč pevski zbor, naš oktet in skupina „Los chañares“, vsak z dvema pesmima.

Koncertni program okteta pa je bil sledeči: v prvem delu so bile priredbe slovenskih narodnih pesmi in nekatere umetne, Po jezeru - Miroslav Vilhar, Pavla Kernjaka Pojdamo v Škofce, Mlatiči - Kamilo Mašek, Teharska legija - Albin Kranjc, v priredbi Luke Kramolca Pesem od rojstva in slednjič Potrkan ples v priredbi Josipa Pavčiča.

Naslednji del pa je bil prvo posvečen nekaterim že omenjenim Bajukovim priredbam in sicer Svarilo, Goreči ogenj, Bleda luna ter Smukova. Za zaključek pa so prišle na vrsto, ker je bila osmina božiča, stare slovenske božične: Prečudna je nocojšnja noč v prirebi Jožeta Koresa, nato Janeza Močnika Glej zvezdice božje in So spali pastirji ter Blešče se zvezdice nocoj neznanega avtorja. Navdušena publika kar ni pustila z odra okteta, ki se je moral odzvati z naknadnimi pesmimi in se je poslovil z vabilom, da je vsa dvorana pridružila njim pri Gruberjevi Sveti noči.

V nedeljo je oktet sodeloval s kompletno slovesno mašo in božičnimi pesmimi pri našem nedeljskem bogoslužju, prav tako kot na Novega leta dan.

Silvestrovanja se je pa oktet udeležil na poznanem posestvu gospoda Luke Grintala, ki se imenuje „Zelenica“. Za priložnost se je zbralo kakih 60 do 70 ljudi. Na večer se je družina in gostje zbrala okrog lepo razsvetljenih jasic. Po stari slovenski navadi je nato, med molitvijo rožnega venca, ata Luka vodil kajenje po vseh hišnih prostorih in ostalem posestvu. Sledilo je skupno petje božičnih pesmi. Dalje je še oktet dodal nekaj starih božičnih. Vse je bil nepozabljiv dogodek. Po skupni večerji je bila ob novem letu napitnica za srečni 2003. Na Novega leta dan popoldan pa so se gostje odpeljali v Bariloche, ki je bila naslednja točka njihovega obiska.

Nerina Šušteršič 80-letnica

Skoraj neverjetno, a resnično. Kljub težkim pretrpim, ki so prizadele Nerino na zgodnji življenjski poti, je ni strlo. Vzdržala je in sedaj slavi 80-letnico svojega življenja.

Rodila se je 20. februarja leta 1923 v Vrtojbi, kjer je preživljala srečna otroška leta v družbi treh mlajših sester in enega brata. Oče je bil furlanskega porekla, mati Slovenka. Živeli so lepo in mirno življenje. Po poklicu je bila Nerina učiteljica in je še pod zavezniško upravo poučevala v slovenski šoli. Dokaj mlada se je leta 1941 poročila s prof. dr. Mirkom Zupančičem. A srečno zakonsko življenje je prekinila vojna vihra. Mož Mirko se je kot navdušen narodnjak pridružil „Osvobodilni fronti“ kot velik del primorskih rojakov. Po neki očitni izdaji so ga kmalu zaprli fašisti. V njihovih zaporih je preživel 11 mesecev, po zlomu fašizma pa še štiri mesece v gestapovskih zaporih. Ko je bil izpuščen na svobodo, se je vrnil k partizanom, a so ga našli 17. aprila 1945 na Križni gori blizu Črnega vrha pri Idriji ubitega s strelom v tilnik. Ker se ni strinjal z rdečo ideologijo, je moral umreti kot „nezanesljiv“. Tedaj na tem ozemlju ni bilo več Nemcev, ne domobrancev ne četnikov. Koliko muk in obupa je morala prestati Nerina kot mlada vdova in mati dveletne hčerke, ve samo Bog. Prebijati se je morala z njo sama, brez podpore ali odškodnine.

Leta 1948 je odpotovala v Argentino, kjer se je naselila na Floresti in zaposlila v tovarni. Minevala so leta in Nerina se je morala zaradi obolelega ušesa zateči k specialistu dr. Edmundu Boninu, po rodu Poljaku. Že po nekaj tednih je zdravnik razodel Nerini svoja čustva. „Skozi uho vidim v vaše srce!“ Vzklikala je ljubezen, ki je pripeljala do oltarja. Po poroki se je preselila v Carapachay. Po 24 letih pa ji je mož zaradi hude bolezni leta 1986 umrl. Že drugič je postala vdova in je veliko pretrpela. Leta 1994 se je preselila v Rožmanov dom. Tu se je seznanila s Tonetom Šušteršičem in se leta 1995 z njim poročila. Za Nerino je tako nastopilo novo obdobje. Vneto je delovala v slovenski skupnosti. Našli smo jo v vrstah apostolskih delavk. Delno je sodelovala tudi med domačini. V Rožmanovem domu je pomagala, kjerkoli je mogla, predvsem obolelim stanovalcem.

Naši jubilarci, dragi Nerini, želimo na nadaljnji življenjski poti vso srečo, zdravje in božjega blagoslova.

Tvoja zvesta prijateljica

lila na Floresti in zaposlila v tovarni. Minevala so leta in Nerina se je morala zaradi obolelega ušesa zateči k specialistu dr. Edmundu Boninu, po rodu Poljaku. Že po nekaj tednih je zdravnik razodel Nerini svoja čustva. „Skozi uho vidim v vaše srce!“ Vzklikala je ljubezen, ki je pripeljala do oltarja. Po poroki se je preselila v Carapachay. Po 24 letih pa ji je mož zaradi hude bolezni leta 1986 umrl. Že drugič je postala vdova in je veliko pretrpela. Leta 1994 se je preselila v Rožmanov dom. Tu se je seznanila s Tonetom Šušteršičem in se leta 1995 z njim poročila. Za Nerino je tako nastopilo novo obdobje. Vneto je delovala v slovenski skupnosti. Našli smo jo v vrstah apostolskih delavk. Delno je sodelovala tudi med domačini. V Rožmanovem domu je pomagala, kjerkoli je mogla, predvsem obolelim stanovalcem.

Naši jubilarci, dragi Nerini, želimo na nadaljnji življenjski poti vso srečo, zdravje in božjega blagoslova.

Tvoja zvesta prijateljica

Restavracija fresk v stolnici

V ljubljanski stolnici se pričinja največje delo pri restavraciji fresk, s katerimi je obogatil cerkveni obok novozgrajene stolnice lombardski umetnik Giulio Guaglia. Ta je v letih 1703 do 1706 poslikal oltarni prostor, stranski kapeli in obok ladje. Površina stropnih fresk je kakih 550 kvadratnih metrov (dolgo 26m, široka 21m), dela pa bodo stala malo manj kot milijon dolarjev. Te bosta plačala ministrstvo za kulturo in ljubljanska nadškofija.

Dela bo izvršil Restavracijski center pri Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije. V komisijo so povabili tudi inozemske strokovnjake. Pogoji za dela je bila tudi zahteva nadškofije, da med delom bogoslužje ne bo ovirano. Zato so ustanovili še posebno skupino, ki je poskrbela za odsko konstrukcijo.

Poškodbe na tristo let starih poslikavah so vidne kot večje ali manjše razpoke, ki so nastale zaradi temperaturnih raztezanj, prehitre osušitve ometa, dolgotrajnih zamakanj, površinske umazanosti in mikroorganizmov. Treba bo očistiti freske še nekaterih napak pri prejšnjih očititvah (leta 1859, zadnja leta 1965).

Pred posegom bodo zbrali čim več podatkov, in natančen posnetek obstoječega stanja, tako da bi bila v primeru naravne ali vojne nesreče možna popolna rekonstrukcija.

Več let so strokovnjaki merili raztezanje in krčenje razpok, ter temperaturo in vlago.

Dela bodo končana do leta 2006, kar je natanko 300 let po poslikavi in posvetitvi stolnice.

Naj še omenimo, da je bil Quaglia najboljši baročni slikar v Sloveniji, po katerem so se zgledovali vsi poznejši slovenski baročni slikarji. Poslikava stolnice je Quaglijevo največje delo. Druge freske so še v Semeniški knjižnici, v grajski kapeli v Pušalu pri Škofji Loki, na Komnu na Krasu in še kje. Njegove freske v Barbovi palači v Ljubljani so propadle, oltarna slika za kartuzijane v Bistri pri Vrhniki pa se je izgubila.

Zamenjava pri slovenskem radiu

Našemu rojaku iz Argentine Andreju Rotu, ki je bil že dalj časa direktor radijskih programov, se izteka služba. Zato so na RTV Slovenija določili glasovanje o razpisu za novega direktorja. V prvem krogu sta Miha Lamprecht in Aleš Jan dobila vsak po osem glasov, Rot tri, Petelinšek enega, Darja Korenčan nobenega. V drugem krogu volitev sta prva dva dobila vsak po deset glasov, tako da je bil rezultat spet neodločen.

13. februarja pa je Svet RTV Slovenija za novega direktorja radijskih programov izvolil Miho Lamprehta, sicer urednika zunanje-

Od leve: Andrej Rot, Aleš Jan, Tone Petelinšek in Igor Lamprecht

tičnega uredništva Radia Slovenija. Svetniki so za v.d. odgovornega urednika regionalnega radijskega programa mariborskega RTV centru imenovali Darka Paška.

Trenutno ima slovenski radio probleme z Mariborom, kjer sindikat radijskih časnikaarjev zahteva več soglasja.

Pojasnilo k objavi

Okrožnici „Nekaj pripomb k Poročilu o preiskavi knjigovodstva SLOGE“ in „Članicam in članom, ki jim je mar obstoj SLOGE“ sem napisal in poslal po pošti in e-mailu mnogim članom SLOGE v informacijo. Kot članom SLOGE sem jo poslal med drugimi tudi urednikom Svobodne Slovenije in T.G. Vilko S.R.L. Če se je uredništvu Svobodne Slovenije zdelo, da je to primerno za objavo, je to odločilo po svoji uvidevnosti, do česar ima vso pravico, in ne na mojo prošnjo.

Marjan Loboda

REPORTAŽA S SEMINARJA, kakor jo je podalo Radio Ognjišče

V sredo se je v Ljubljani končal že 6. seminar za učitelje in učiteljice slovenskega jezika in kulture. Za tokratno oddajo smo pripravili reportažo z zaključne prireditve seminarja. Slišali bomo vtise nekaterih udeležencev in nekaj točk iz njihovega programa. Seminar je bil že šesti po vrsti. Zavod za šolstvo in Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu eno leto povabita učitelje iz južne, drugo leto pa iz severne poloble in tokrat je bila na vrsti južna. Tokrat je prišlo 12 učiteljic in 2 učitelja iz Argentine ter ena učiteljica iz Avstralije. Najprej so bili v Mariboru, prejšnji konec tedna so bili na strokovni ekskurziji v Porabju in Pomurju, seminar pa so končali v Ljubljani.

Rezka Novak Nemanič je bila rojena v Buenos Airesu, zdaj pa živi v Mendozi in tam tudi poučuje. Povedala bo o svoji soli.

Ana Marija Belič Drakler pa je učiteljica iz sole

Franceta Balantiča iz San Justa v Buenos Airesu. Sledi delček zaključnega programa - dve pesmi in socialna igra.

Iz Buenos Airesa sta prišla tudi dva učitelja, Martin Duh poučuje v šoli podpornega društva Triglav.

Terezka Marn Žužek pa v Bariločah poučuje v šoli župnika Jakoba Aljaža. Pesem o Sloveniji je prelepo zapela ena od udeleženk Evelyn Kojc iz Melbourne v Avstraliji iz slovensko avstralskega družabnega in športnega društva St. Albans.

Svoje vtise nam je zupala še Mojca Vombergar, ki je učiteljica na šoli škofa Antona Martina Slomška v Ramos Mejiji. Najprej je povedala, koliko imajo učencev in učiteljev.

Za zaključek naše reportaže s seminarja za učitelje in učiteljice iz južne poloble pa bomo prisluhnili še eni iz srca zapeti pesmi, s čimer zaključujemo ta program.

Učiteljice slovenščine iz Argentine in Avstralije

KAKO SE ŽE REČE - PO SLOVENSKO

Pridobivanje praktičnega in teoretičnega znanja - Ohranjanje slovenščine v tujini - V Buenos Airesu bodo odprli slovenski lektorat

„Otroci, ali veste, kje je Argentina!“ „Jaaaaa,“ se je z mešanico ortoške zvedavosti in malce izzivalnosti odzval zborček najglasnejših v razredu, ko so nove učiteljice, ki so prišle od zelo daleč, minule dni v okviru dvotedenskega seminarja gostovale in učile v naših šolah. Odgovor, da je to v Indiji Koromandiji, se je zdel vsem tako simpatičen učinek, da so ga spontano vključili tudi v program včerajšnje sklepne prireditve šestega seminarja za učiteljice in učitelje slovenskega jezika med slovenskimi izseljenci na južni polobli.

Sklepni program so po lastnem scenariju pripravile med drugim Patricija Mugerli, Ingrid Ahlin in Lučka Mehle

Ko bo pisana družina petnajstih „sobotnih učiteljev“ po vrnitvi kaj podobnega spraševala svoje učence, povečini tretje ali četrte generacije, potomcev slovenskih priseljencev, bodo morda prav tako zabavno, kot pač to znajo otroci, izumili kak zanimiv opis, vendar po večini ne bo zadrege z odgovorom o „stari, drugi oziroma duhovni domovini“ Sloveniji.

Večina otrok, ki v sobotah obiskuje pouk v slovenskem jeziku, v Argentini in v Avstraliji, prihaja iz okolja, kjer sta jezik in slovensko izročilo še trdno zasidrana. To posebej velja za Argentino, celo v mešanih družinah. Tako so se z leti oblikovale generacije strokovno dobro usposobljenih učiteljic in učiteljev slovenščine, (in na višjih stopnjah tudi drugih predmetov v slovenščini). Nekateri med njimi so poklicni pedagogi, mnogi pa si služijo kruh v različnih drugih poklicih, vendar v prostem času ob sobotah že desetletja poučujejo slovenščino. Ker v večini slovenskih družin, tudi med mlajšimi, že rojenimi v tujini, ohranjajo slovenski jezik, se spontano prenaša tudi na najmlajše. Ti imajo zelo dobro obiskane tudi predšolske skupine, redno pa poteka več osnovnošolskih in srednješolskih tečajev. Že zdaj pa argentinski Slovenci težko pričakujejo trenutek, ko bo - čez približno mesec dni - zastavljeno delo še na višji strokovni ravni. V Buenos Airesu bodo namreč odprli slovenski lektorat.

Kot so poudarili ob zaključku tokratnega seminarja, ki ga tradicionalno skupaj pripravljajo strokovni sodelavci ministrstva za šolstvo, znanost in šport, Zavoda RS za šolstvo, centra za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Filozofski fakulteti ter urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, si je 15 udeleženk in udeležencev iz Argentine

in Avstralije pridobilo veliko teoretičnega in praktičnega pedagoškega znanja (o načrtovanju pouka, razvijanju bralnih zmognosti, kreativnega pisanja in drugega). Med obiskom številnih institucij v Ljubljani, Mariboru, po Prekmurju in v Porabju so tudi pobliže začutili vsakdanji utrip v Sloveniji. Med kratkim in intenzivnim delom so se vpletle zanimive socialne mreže, prek katerih bodo lahko razreševali morebitne zadrege pri delu in delili zanimive izkušnje pri učenju slovenščine in ohranjanju slovenstva.

Dragica Bošnjak
Delo, 30. januarja 2003

NOVICE IZ SLOVENIJE

KREKOVA DRUŽBA NIMA DELA

Krekova družba ni imela nobenega nobenega vpliva na uredniško linijo dnevnika Delo, zdaj pa se je odpovedala še delniškemu: prodala je svoj okoli 25,3-odstotni delež Pivovarni Laško.

REVOZOVA REKORDA

V Revozu so v preteklem letu izdelali rekordnih 126.661 cliov. Rekord lanskega leta je bil dosežen kljub temu, da so delali izključno v dveh izmenah, medtem ko je tovarna leta 1998, ko so izdelali 126.397 cliov, nekaj mesecev delala celo v treh izmenah. V tovarni Revoz danes izdelujejo le še model clio II. - Renaultov clio pa je v letu 2002 z veliko prednostjo postal tudi najbolje prodajani avtomobil v Sloveniji. Med lani skupno 53.271 prodanih avtomobilov je bilo namreč kar 12,3 odstotka cliov (6549), na drugo in tretje mesto pa sta se uvrstila peugeot 206 (3515) in fiat punto (3029).

POPSTARS TUDI V SLOVENIJI

Žirija bo letos „na lovu“ za tremi talentiranimi dekletmi, ki jih bodo prepirčala s svojim glasom, stasom in nadarjenostjo. Izvajala bodo pop, malo bolj R&B glasbo. Avdicije bodo po raznih slovenskih mestih potekale do sredine februarja. - Sicer pa je Popstars že leto poprej izbrala skupino, ki sedaj nastopa pod imenom Bepop.

MTV SI

Pred kratkim je Ljubljano obiskal direktor za razvoj pri televizijski hiši MTV Dean Possenniskie, ki naj bi se dogovarjal tudi za uvedbo lokalnega programa MTV v Sloveniji.

PO SVETU

SLOVENSKI ŽIVI ŠČIT

Slovenski del mednarodnega konvoja mirovnikov, ki v okviru akcije Živi ščit z avtobusi potujejo iz Londona proti Bagdadu, da bi tam s svojo navzočnostjo preprečili morebitno bom-

bardiranje Iraka, je prispel v Turčijo.

Okoli 50 mirovnikov z vsega sveta so se v Carigradu, kot je bilo načrtovano, pridružili tudi štirje slovenski aktivisti, ki so tja prispele po balkanski poti.

SLOVENCİ IN ŠPORT

TEŽEK PORAZ

Slovenska nogometna reprezentanca je v Novi Gorici na prijateljski tekmi proti Švici izgubila z 1:5. Švicarji so z golom povedli že v drugi minuti, za Slovenijo, ki je doživela najhujši poraz na domačem terenu, je častni zadetek v 79. minuti prispeval Ermin Rakovič.

MARTINOV MISSISSIPI

Plavanje Martina Strela po Mississippiju, ki je trajalo 68 dni, je dobilo še epilog. Ivo Kuljaj in Domen Mal sta namreč na 209 straneh knjige z naslovom Martinov Mississippi, opisala ta podvig sistematično in kronološko, vanjo sta vključila tako faktografski opis dogodkov, kot misli in refleksije Strela ter izjave priznanih tujih in domačih osebnosti. Knjiga je prevedena je tudi v angleški jezik.

USPEHI PRI TEKU

Jolanda Čeplak nadaljuje z uspešnimi nastopi tudi v sezoni 2003. Evropska prvakinja v dvorani in na prostem v teku na 800 m je v krstnem nastopu v letošnji dvoranski sezoni v škotskem Glasgowu prepričljivo zmagala v svoji disciplini ter s časom 2:00,51 brez težav izpolnila tudi normo za nastop na dvoranskem svetovnem prvenstvu. - Brigita Langerholc pa je na dvoranskem mitingu v ameriškem Bostonu v teku na 800 metrov osvojila drugo mesto. S časom 2:06,22 je za 47 stotink zaostala za zmagovalko, Američanko Alice Schmidt, ter skoraj dve sekundi za predpisano normo za nastop na dvoranskem svetovnem prvenstvu.

KONČNO NA 11. MESTO

Hrvaška moška rokometna reprezentanca je osvojila zlato kolajno na svetovnem prvenstvu na Portugalskem, potem ko je v finalni tekmi v Lizboni premagala Nemčijo s 34:31 (20:18). Slovenija, ki je tekmovalje končala po drugem delu tekmovanja, pa je osvojila končno 11. mesto. Argentini se ni uspelo prebiti v drugi del.

TENIŠKA LESTVICA

Najboljša slovenska teniška igralka Katarina Srebotnik je z uvrstitvijo v drugi krog edinega WTA turnirja preteklega tedna še za dve mesti popravila svojo doslej najboljšo uvrstitev in je zdaj 30. Maja Matevžič je nazadovala za mesto in je 52., Tina Pisnik pa je napredovala za eno in je trenutno na 61. mestu.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Jugoslovansko vprašanje

Notranji razvoj na Slovenskem in v vsej monarhiji ter dogodki na Balkanu so postavili v ospredje jugoslovansko vprašanje. Majski prevrat v Srbiji so Slovenci pozdravili v upanju na demokratičen razvoj Srbije. Na Hrvaškem so protimadžarski nemiri vzbudili simpatije, v Makedoniji je prišlo do Ilindenske vstaje. Na volitvah v hrvaški sabor je nastopila srbsko-hrvaška koalicija, leto 1908 je prineslo aneksijo Bosne in Hercegovine k Avstriji. Prva balkanska vojna je pometla l. 1912 s turško oblastjo v Srbiji in sploh v Evropi.

Cankar je dejal: „Če kdo dosedaj ni vedel, je mogel spoznati zdaj, da nismo samo Slovenci, še manj samo Avstrijci, temveč da smo ud velike družine, ki stanuje od Julijskih Alp do Egejskega morja.“

Proti koncu 19.-stoletja so se med Slovenci pričele obnavljati misli za večjo povezavo s Hrvaško. Zastopnika Slovenske narodne stranke Krek in Brejc sta se izjavila za vključitev Zedinjene Slovenije v Hrvaško na podlagi hrvaškega državnega prava. Poudarjali so, da jih vežejo s hrvaško stranko prava predvsem tri skupne ideje: krščanstvo, hrvaško državno pravo in gospodarske organizacije za ljudstvo.

Letra 1909 je Krek predlagal - ob podpori obeh strani - naj dreželni zbor

pozdravi aneksijo kot prvi korak k združenju južnih Slovanov. Tak program bi bil možen s preureditvijo monarhije v federacijo narodov. V avstrijski monarhiji naj bi se poleg avstrijskega in ogrskega dela ustvarila še tretja enota z enako samostojnostjo, to je jugoslovanska. To je bistvo trialističnega programa. Zanašali se se na prestolonaslednika Franca Ferdinanda. Vendar ni bilo dogovora o združitvi s kraljevino Srbijo.

SLS je organizirala več skupnih zborovanj s Hrvati. Borili so se za „združitev obeh strank v hrvaško-slovensko stranko prava“, zahtevali so, da se zave monarhija svojih dolžnosti do naših narodov. Med Slovenci se je tako začelo več pisati o enem jugoslovanskem ali hrvaško-slovenskem narodu. Zaživele so spet ideje, da bi Slovenci sprejeli hrvaščino kot znanstveni jezik, ljudski jezik pa bi se temu počasi približeval.

Tudi liberalna stranka je sprejela idejo jugoslovanskega programa. A bili so precej neeenotni. Nekateri so se zavzemali za popolno enotnost Slovencev in Hrvatov.

Ivan Cankar se je leta 1913 v Ljubljani pridružil jugoslovanskemu okvirju in bil zato obsojen na teden dni zapora. Toda Cankar je jasno obsodil vsako kulturno ali jezikovno združevanje.

PISALI SMO PRED 50 LETI

JUGOSLOVANSKI KATOLIŠKI ŠKOFJE SE BORIJO PROTI USTANOVITVI NARODNE CERKVE.

Že nekaj mesecev po koncu vojske je Tito sprejel katoliške škofo in jim rekel: „Nisem nasproten Katoliški Cerkvi... a ta mora biti narodna, to se pravi, neodvisna od Rima.“

Objavljamo dele pisma, ki so ga sestavili jugoslovanski škofoje v Zagrebu:

„Škofovska konferenca v Zagrebu je dolgo proučevala vprašanje poklicnih duhovniških združenj. ... Ni dovoljeno ustanavljati taka poklicna duhovniška združenja ali duhovnikom vstopiti vanje.“

Če bi kak duhovnik skušal prisiliti svojega sobrata v takšno združenje, bi s tem povzročil napad na svobodo vesti svojega sobrata in storil dejanje nasprotni tudi osnovnim zakonom naše države. Duhovniki so dolžni dajati cesarju, kar je cesarjevega - da spoštujejo državno avtoriteto, so pa tudi dolžni dati Bogu, kar je božjega - da se zavestno podredijo odlokom svojih cerkvenih predstojnikov.

SOCIALNO-ORGANIZACIJSKI TEČAJ DRUŽABNE PRAVDE

ki se je vršil skozi vso lansko poletno sezono, se bo letos nadaljeval. Univ. prof. dr. Ivan Ahčin namerava

ESLOVENIA, MI TIERRA

La Virgen de Brezje

Hay un hecho importante e interesante para los eslovenos que tuvo lugar en la época del dominio francés.

Los franceses, no bien llegaron a las tierras eslovenas, establecieron un control estricto sobre el dinero. En ese entonces empezaban a circular entre la gente los billetes de papel, emitidos por Austria para solventar los gastos del ejército. Los franceses fueron implacables con los falsificadores del dinero francés y también del austríaco. Así velaban por el equilibrio financiero y por la confianza.

En la región de Gorenjska vivía la familia de pintores Layer. El artista más conocido era Leopold. Él introdujo en las pinturas religiosas elementos de la naturaleza. Pintó varias iglesias, entre ellas la de Cerklje.

En esos tiempos de guerras Leopold tuvo apuros económicos. Estableció contactos con una persona que grababa en cobre y comenzaron con la tarea de falsificar el dinero austríaco. Contaron también con la ayuda del hermano de Leopold, Valentín. Al poco tiempo los franceses dieron con ellos y los llevaron a prisión. Valentín Layer murió durante su permanencia en la cárcel. Leopold hizo una promesa: si lograba salir del encierro con vida, haría una imagen de la Virgen María para la iglesia de Brezje.

Efectivamente, pudo salir de la cárcel sano y salvo, los franceses abandonaron las tierras eslovenas y Leopold cumplió su promesa.

Realizó un lienzo con la Virgen y el Niño Jesús en colores vivos, tomando como modelo una conocida estampita de Cranach.

La iglesia de San Vid de Brezje (erigida en el siglo XV) tuvo un agregado. Le adosaron en el año 1800 la capilla en honor de la Virgen María. Layer la decoró en el año 1814 con frescos.

Al poco tiempo se comenzó a difundir el culto a la Virgen de Brezje. Tuvo su apogeo después del año 1863, cuando Brezje pasó a ser el santuario mayor de los peregrinos en Eslovenia.

TV3 prodali hrvaškemu ponudniku

Večinski delež v komercialni televiziji TV3 (TV Ognjišče), je skupaj s partnerji kupil hrvaški podjetnik Ivan Čaleta.

Kot pišejo današnje Finance, je Čaleta po neuradnih podatkih postal tudi novi predsednik uprave. Cena za TV3 v prisilni poravnavi naj bi po neuradnih podatkih znašala dva milijona evrov, plačljivih v petih letih, in vključuje tudi 635 milijonov tolarjev terjatev. Posle pa so predali v torek, še pišejo Finance.

Prodajo svojega deleža so v sredo uradno potrdili koprsko katoliško škofijsko, ki ima okoli 30 odstotkov delnic, ter Radio

Ognjišče in Franc Bole - skupaj imajo 12 odstotkov delnic.

Roza Mlakar Kukovič, članica uprave Krekove družbe, ki ima v TV3 okoli tretjinski delež, pa tega za časnik Finance ni želela komentirati.

Mirko Kraševac, ekonom mariborske škofije in dosedanj predsednik nadzornega sveta TV3, je za ponedeljek napovedal tiskovno konferenco o spreminjenih lastniški sestavi omenjene televizije.

Sicer se bo upniški odbor za prisilno poravnavo TV3 sestel v petek, na njem bodo obravnavali načrt finančne reorganizacije.

govoriti o socialnih ustanovah, Maks Jan pa bo nadaljeval predavanja o organizacijski tehniki. Slušatelji bodo dobili lahko osnovne pojme iz Ahčinove knjige Sociologija, ki bo izšla okoli velike noči. Prijave sprejemajo odborniki Družabne pravde.

FINALE ODBOJKE

Fantje so pričeli 8. februarja odbojkin turnir na Pristavi. Najprej je zmagalo moštvo Grintavec proti društvu Triglav. Sledile so finale trojk. Igrala je Drava proti Savi in tudi zmagala. Skozi ves turnir in finale je nepristransko sodil M. Prelog.

Svobodna Slovenija, št. 8; 19 februarja 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Antonio Mizerit / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinctis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar

Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo Zedinjena Slovenija: Tone Mizerit / V tej številki so sodelovali še: Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Sonja Poglajen, Marko Bajuk, Marjan Loboda. STA, Radio Ognjišče, Delo.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95 (za člane ZS poseben popust); obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Oddajam 2 stanovanja za 3/5 oseb v Villa Catedral - Bariloche. Informacije na Tel: (02944) 42-4978 / E-Mail: razingergrohar@ciudad.com.ar
Bungalos v Bariloche. - Bungalos ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu H. Yrigoyen 2742 - San Justo Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knaps, dr. Bernard Knaps, dr. Veronika Knaps - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320. dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

OSEBNA NOVICA

Nova diplomantka. Na buenosaireski univerzi je decembra meseca dokončala študije Veronika Žurga iz Miramara in postala "diseñadora gráfica".

Čestitamo in želimo obilo uspehov!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

17. februarja 2003

1 EURO 231,35SIT
1 U\$S dolar 216,04SIT

OBVESTILA

ČETRTEK, 20. februarja:
Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 22. februarja
Naši domačiji ob 20.30 „Poletni večer“.
NEDELJA, 23. februarja:
Martin Strel na Pristavi po maši.
SOBOTA, 1. marca:
Pustna veselica v Našem domu v San Justo.

ZA SMEH

„Očka, sošolci se norčujejo iz mene, ker me v šolo pripelje tvoj šofer z mercedesom, drugi pa se vozijo v šolo s kolektivom.“
„Nič hudega, saj ti bom kupil kolektiv,“ ga potolaži oče.

„Mož ni nikoli tako dober, kot mislimo pred poroko, niti tako slab, kot mislimo po njej“, inštruira starejša dama mlajšo.

...
Niso še iznašli britve, s katero bi se dala obriti kosmata vest.

Naročilnica za Svobodno Slovenijo

Podpisani se naročam na tednik Svobodna Slovenija. Želim ga prejemati
☐ po pošti (točno napiši naslov)
☐ po raznašalcu (navedi kraj in skupino)

Ime in priimek:

Ulica in št.:

Kraj: Poštna št.:

Provincia: Tel.:

Država:

Podpis

Naročilnico spolnite in pošljite jo: po raznašalcu vašega okraja, po faksu na tel.: +54-11-4636-2421, po elektronski pošti esloveniau@sinctis.com.ar

Dobrodošel, Martin Strel

Za to sredo, 19. februarja, je bil napovedan prihod v Argentino slovenskega veleplavalca Martina Strela. Svetovno znan po svojih športnih podvigih, se bo sestal z raznimi argentinskimi osebnostmi, obiskal pa bo tudi nekatere domove naše slovenske skupnosti.

Martin Strel poklicni maratonski plavalec je doma v starem dolenskem kraju Mokronogu, kjer pravijo, da so mokrih nog in ta stari ljudski rek se ga je najbrž prijel, saj je plavalec Strel velik del svojega življenja prebil v vodi na številnih maratonih.

Mati ga je rodila v Novem mestu 1. oktobra 1954. Preden se je leta 1982 dokončno ustalil v Trebnjem, je živel v Ljubljani. Po izobrazbi je glasbenik - kitarist, od leta 1978 pa poklicni maratonski plavalec. Ima hčer Nino (1985) in sina Boruta (1981), ki je

tudi plavalec. Sprva je tekmoval v svetovnem pokalu, kasneje pa je veliko plaval solo.

Leta 2001 pa je Martin podrl še en svetovni rekord in sicer v 504km NON STOP plavanju, (84h 10min) - nov svetovni dolžinski rekord je bil dosežen na Donavi julija 2001. Martin je prvo podrl rekord Argentince Ricarda Hoffmana (481,5km, 84h 37min), nato pa je plaval še naprej in končal pri 504km, s časom 84h 10min. Dosežek gre v Guinnessovo knjigo rekordov.

Od 4. julija pa do 9. septembra 2002 pa je (kot smo tedaj poročali v našem listu), je preplaval reko Mississippi (ZDA, Severna Amerika), 3797 kilometrov v 68 dneh. To je absolutni svetovni dolžinski rekord v najdaljšem plavanju. Martin Strel je prvi, ki je preplaval celotno dolžino reke Mississippi. Ponovno se bo vpisal v Guinnessovo knjigo rekordov.

Martin Strel vse svoje podvige plava pod geslom „Plavam za mir, prijateljstvo in čiste vode.“

vas vabi v soboto, 22. februarja 2003 ob 20,30. uri na

POLETNI VEČER

PIZZA — PARTY

Ob zvokih orkestra "Fantje Našega doma" in Ricky DJ

Prisrčno vabljeni!

V NEDELJO, 23. FEBRUARJA, BO MED NAMI NA PRISTAVI

www.MARTIN STREL.com

Maratonski plavalec, dvakrat vpisan v Guinesovo knjigo rekordov.

Osebn dosežki: preplaval reko Donavo in Mississippi.

Po sveti maši predstava in razgovor.

Prav lepo vabljeni!

SBO

Pust' D3

Naš dom San Justo

SFZ

Gasilska veselica

Sobota, 01. Marca, ob 21,30. uri

Orkester - D.J. Vsi prav lepo vabljeni!

Naš Dom - Hipolito Yrigoyen 2756

OBUJANJE SPOMINOV

V Slovenski filharmoniji je bil koncert z naslovom Obujam spomine. Gre za koncert, ki je bil predstavljen v Celovcu kot rezultat sodelovanja med veleposlaništvom Republike Avstrije v Ljubljani in Krščansko kulturno zvezo s Koroške. Program je obsegal samospeve in duete Antona Nageleta in Franceta Cigana, dveh koroških Slovencev.

Njune skladbe sta ob klavirski spremljavi Nataše Valant poustvarila mezzosopranistka Bernarda Fink in basbaritonist Marko Fink.

Prav prisrčna hvala

Šolska kolonija Zedinjene Slovenije je bila tudi letos v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča. Otroci so v prijaznem kordobskem gričevju uživali, veselo sodelovali pri številnih vzgojnih in razvedrilnih dejavnostih in se srečni in zadovoljni vrnil v krog svojih družin. Prišli so obogatili v izkušnjah in tudi v narodnem in duhovnem oziru. Da je vse poteklo v najlepšem redu, je gotovo zasluga spremljevalcev. Požrtvovalno in odgovorno so „za božji lon“ dva tedna vestno in odgovorno skbeli za varnost, zdravje in razvedrilo otrok, in prenesli vse napore, ki so jih narekemale okoliščine. Zato izrekamo priznanje in zahvalo voditelju prof. Karlu Grozniku, prelatu dr. Juretu Rodetu, ki je duhovno spremljal kolonijo, ter spremljevalcem dr. Aleksandri Belič Fantini, Olgi Bohinc, Eriki Ribnikar, Lučki Oblak, Adrijanu Gaserju in Andreju Žnidarju. Hvala vam, prav iz srca!

Zedinjena Slovenija

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da nas je 5. februarja nenadoma zapustila naša draga mama, stara mama in sestra, gospa

Marija Rus roj. Zorc

Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Žalujoci:

hčerka Marjanca
sestre Katja in Olga
vnuki Santiago, Mariana in Florencia
nečaki, ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Ljubljana, Ribnica, Celovec